

intussen.....

anke kuypers
installaties en fotowerken

Botanische Tuin De Kruidhof
Buitenpost.
april t/m oktober 2013

werken wortels
droomt bloesem
groeit zaad
sterft steel

Begin Januari liep ik door de botanische tuin van de Kruidhof om een idee te krijgen van wat ik daar in het komende seizoen zou willen doen. Ik wilde verbinding maken met de tuin en wat er gebeurde. Maar wat gebeurde daar nu eigenlijk?

Het was winter, er lag sneeuw, en veel was er niet te zien. Wat hier gebeurde, gebeurde ondergronds. Dat bleek uit de naambordjes die boven de sneeuw uitstaken. Het deed me denken aan een begraafplaats, maar de namen op een begraafplaats verwijzen naar het verleden en hier waren ze de beloftes en verwachtingen voor de toekomst:

...er is niets, dan af en toe iets, en vervolgens heel veel tegelijkertijd...

Tegelijk, gelijktijdig.

Gelijktijdigheid, maar daar had Einstein nu juist van bewezen dat het niet bestaat. Ik zocht op hoe het zat met de tijdrek en ruimtekrimp van de relativiteitstheorie. Dat was interessant, en het blijkt dat de communicatiesatellieten er allemaal last van hebben en een soort 'Einsteincorrectie' gebruiken.

Maar in het dagelijkse leven barst het van de gelijktijdigheid. Als je even niet oplet is er van alles veranderd. Is het plotseling lente, bijvoorbeeld.

Zo werd het woord *intussen* het thema voor de installaties in de tuin. Terwijl je leest stuurt het woord je aandacht naar alles wat je op dat moment niet ziet: wat buiten je blik gebeurt, en wat hier nu met name onder de grond groeit en beweegt.

Voor de uitvoering heb ik materiaal gekozen dat dagelijks in de tuin worden gebruikt - bamboestokken en vliesdoek.

In een strook gras vormen de bamboestokken het woord INTUSSEN. In de herfst worden ze weggehaald en het woord staat geschreven in ongemaaid gras.

Kubussen bespannen met vliesdoek staan tussen de fruitbomen. Binnen elke kubus staat een moerbeiboompje, in het voorjaar gesnoeid en geknot. Terwijl het groeit is dat alleen zichtbaar als een schaduw.

Over plantennamen is veel discussie. De namen worden vaak gegeven als verwijzing naar iemand of een gebeurtenis. Ook officieus. Ik denk dat veel mensen wel een plant hebben met een bijnaam die ingeburgerd is in de familie. De bezoekers worden uitgenodigd ze op een label te schrijven. Liefst met het verhaal erbij. Als een 'persoonlijke flora'.

De foto's in de expositie gaan vaak over tijd, over aanwezigheid en afwezigheid. Hoe maak je een foto van wat er niet is? Niet een foto van een schaal, maar van het feit dat hij leeg is. Dat is mijn uitdaging, en de kijker is de proef op de som.

Dus wees op uw hoede. Het gaat hier vooral over wat niet te zien is.

zoals Randy Newman ooit zong:
I'm looking at the river but I'm thinking of the sea...

kijk
het is
niet meer

